

Motion till riksdagen 2012/13:A18

av Ylva Johansson m.fl. (S)
med anledning av prop. 2012/13:71

Anmälningsskyldighet vid utstationering

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om krav på arbetsgivarrepresentant för tecknande av kollektivavtal.

Motivering

Socialdemokraterna tillstyrker i allt väsentligt propositionen. De förslag som läggs fram av regeringen kan komma att bidra till att utstationerade arbetstagare får ett bättre skydd och rimliga arbets- och lönevillkor, samt att risken för utnyttjande av människor minskar. Sverige blir därmed ett mer välkommande land för arbetstagare från andra länder. På en punkt invänder vi dock mot regeringens resonemang. Vi menar att regeringen måste uppfylla ett tidigare beslut från riksdagen och återkomma med förslag till lagstiftning som innebär att kontaktpersonen för det företag eller den näringsidkare som utstationerat arbetskraft i Sverige också ska ha behörighet att vara företrädare i kontakter med myndigheter och arbetstagarorganisationer, ingå förhandlingar samt teckna exempelvis kollektivavtal.

Redan 1 juni 2011 antog riksdagen ett tillkännagivande med denna innebörd. Bakgrunden var en av ett enigt näringsutskott tillstyrkt motion (2010/11:N4) från Socialdemokraterna, Miljöpartiet och Vänsterpartiet. Motiveringen var att detta är ”en förutsättning för att den svenska förhandlings- och avtalsmodellen ska fungera. Utan närvaro av en representant med sådan behörighet kan inte den svenska arbetsmarknadsmodellen fungera, och möjligheten att kontrollera att utstationerade arbetstagare har rimliga arbets- och avtalsvillkor begränsas kraftigt.” Vidare, enligt näringsutskottet, ”bör ett sådant krav vara förenligt med EU-rätten under förutsättning att EU-medborgare från andra länder inte diskrimineras genom krav på bosättning i Sverige.” Utskottet förutsatte vidare ”att beredningen av denna fråga hanteras

Fel! Okänt namn på

skyndsamt och att regeringen så snart som möjligt återkommer med lämpliga förslag”.

Skälen för riksdagens tidigare beslut är fortsatt starka. Regeringen anger i propositionen att detta krav skulle innebära tydliga merkostnader och besvär för arbetsgivaren. Vi menar tvärtom att detta skulle förenkla dialogen mellan arbetsgivare, fackliga organisationer och myndigheter. Det skulle minska risken för utnyttjande av utländsk arbetskraft, och stärka möjligheterna att undvika konflikt och stridsåtgärder. Arbetsgivaren kan – och kommer säkert i flera fall – att hålla en levande dialog med kontaktpersonen och ge denne instruktioner. Att normalisera en ordning där kontaktpersonen saknar befogenheter att företräda bolaget skulle dock göra kontakter med myndigheter och fackliga organisationer mer tidsödande och kostsamma, och undergräva intentionerna i propositionens övriga förslag.

Stockholm den 5 mars 2013

Ylva Johansson (S)

Raimo Pärssinen (S)

Patrik Björck (S)

Johan Andersson (S)

Maria Stenberg (S)

Ann-Christin Ahlberg (S)

Kerstin Nilsson (S)